

Anna Visvizi, Ph.D., a political and economic analyst, associate professor at DEREΕ – The American College of Greece, Athens, Greece

The crisis in Greece, democracy, and the EU

Synopsis:

The crisis in Greece brings together a number of only superficially distinct from each other narratives on fiscal consolidation, reforms, democracy, solidarity, sovereignty, and popular discontent. By taking a snap-shot view of the attempted national referendum proposed in Greece on October 31, 2011, the objective of this essay is to discuss the connections that (may) exist between these narratives. It is argued that although referenda may serve as a tool of democratic legitimation, they cannot be considered either as a cure for the weaknesses of democracy or as a promise of making people satisfied with the political course of action pursued. From this perspective, the attempted Greek referendum cannot be considered a tool of democratic legitimation. Reverting to popular support once a range of harsh fiscal austerity measures were already taken and the country had fallen in deep recession, was simply an attempt to escape the political consequences of policies pursued since late 2009.

Δρ. Άννα Βισβίζη, πολιτική και οικονομική αναλύτρια, καθηγήτρια Ευρωπαϊκής Πολιτικής στο Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος-DEREΕ.

Η κρίση στην Ελλάδα, η δημοκρατία, και η ΕΕ

Η κρίση στην Ελλάδα συμπυκνώνει διάφορα θέματα που μόνο σε επιφανειακό επίπεδο φαίνονται απόμακρα μεταξύ τους, όπως η δημοσιονομική προσαρμογή, οι μεταρρυθμίσεις, η δημοκρατία, η αλληλεγγύη, η ανεξαρτησία και η λαϊκή δυσσρέσκεια. Εστιάζοντας στο επιχειρούμενο εθνικό δημοψήφισμα που προτάθηκε στην Ελλάδα στις 31 Οκτωβρίου του 2011, ο σκοπός αυτού του άρθρου είναι να συζητήσει τους συσχετισμούς που δύνανται να υπάρχουν μεταξύ των παραπάνω εννοιών. Το παρόν άρθρο ισχυρίζεται ότι, παρά το γεγονός ότι τα δημοψηφίσματα μπορεί να χρησιμοποιηθούν ως εργαλεία δημοκρατικής νομιμοποίησης, δεν μπορούν να θεωρηθούν ούτε ως θεραπεία των αδυναμιών της δημοκρατίας αλλά ούτε και ως υπόσχεση ικανοποίησης των πολιτών για της εφαρμοζόμενες πολιτικές. Απο αυτή την άποψη, το επιχειρούμενο ελληνικό δημοψήφισμα δεν μπορεί να θεωρηθεί ως εργαλείο δημοκρατικής νομιμοποίησης. Το να απευθύνεται κανείς στη λαϊκή υποστήριξη όταν μια σειρά απο σκληρά δημοσιονομικά μέτρα είχαν είδη ληφθεί και η χώρα είχε πέσει σε βαθιά ύφεση, ήταν απλά μια προσπάθεια διαφυγής από τις πολιτικές συνέπειες των ασκούμενων πολιτικών απο τα τέλη του 2009.